

ΘΕΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Μελωδ. Weckerlin, A, ἀρ. 1

Θεὸς ὑπάρχ' εἰς οὐρανοὺς,
 προστάτης τῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ ἡ καρδία καὶ ὁ νοῦς
 Τὸν βλέπ' εἰς πάντα τόπον.

Τὸν βλέπ' εἰς τὸν οὐράνιον
 φωστῆρα τῆς ἡμέρας,
 καὶ εἰς τὸ φῶς τὸ δάνειον
 τῆς νυκτοπόρου σφαίρας.

Τὸν βλέπει ὅταν καταιγὶς
 σωρεύῃ μαῦρα νέφη,
 κ' ὅταν παρήγορος τῆς γῆς
 γαλήνῃ ἐπιστρέφῃ.

Τὸν βλέπει εἰς τὸν ἥμερον
 παλμὸν τῆς εὐτυχίας,
 ἀλλὰ κ' εἰς τὴν ἐφήμερον
 ὁδύνῃν τῆς καρδίας.

Εἰς τ' οὐρανοῦ τὸν πάπυρον
 ἡ δόξα Του ἐγράφῃ,
 καὶ Τὸν ὑμνεῖ τὸ ἄπειρον,
 καὶ ἡ ζωὴ κ' οἱ τάφοι.

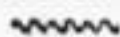

Τὸ κράτος Του δοξάζοντα
τὸν τρέμουνσι τὰ ὄντα,
τὸ πᾶν ἐξουσιάζοντα
καὶ πανταχοῦ παρόντα.

Η ΕΣΠΕΡΑ

Μελωδ. Schubert, (das Wirthshaus), A, 88. 2

Ὁ ἥλιος ἐκρύβη,
εἰς νέφη πορφυρᾶ,
κ' ἡ μειδιῶσα Φοίβη,
προβαίν' εἰς τὰ νερά.

Τὸν δρόσον ἀναπνέει
ἡ ἀναζῶσα γῆ,
κ' εἰς τοὺς ἀέρας πλέει,
γαλήνη καὶ σιγή.

Ἄστρα κεντοῦν τὸν θόλον
τῶν οὐρανῶν χρυσᾶ,
κ' ἡ αὔρα μυροδόλον
τὸ κέρας της φυσᾶ.

